

הקורא עומד פרק שלישי מגילה כה.

מסורת הש"ס

(א) נבראת לך. פ"ה. ב. (ג) רמב"ם דרך המדוקש.
(ג) שם לנב. (ד) שם נד.
(ה) ונבראת וצ"י ליתא.
(ו) נבראת לנב. וישנ.
(ז) נבראת לנב. פ"ה דה טז.
(ח) נבראת לנב. [פוסק: ג].
(ט) ונבראת לך. י. וישנ.
(י) מ"ט. [ז] ומוספתא פ"ג.
(ל) דף נח. [ח] וישנ מ"ט.
פ"ה דנבראת מ"ג. [ג] נגדה
טז. וישנ ב' במוספ.

גליון הש"ס

גמ' נגמ' הוא לו. עין
לפעיל דף יח ע"א: רמב'
ד"ה הסוגי. שיעור הקליר
עין חגיגה דף יג ע"א
תוס' ד"ה ורגלי החיות:

הגהות הב"ח

(א) ג' מלי טמא לא
פליגי זה: (ב) ש' ואלו
אנשי כנס הכדוה
קיינאן ולי לא דרה
אליהן: (ג) בשבועה
מפשה דר' ואלו לא
קדאין: (ד) רש' דיה פל
לי פסור יעני רמין
לשון דרה רמין:
(ה) ר'ה מפשה ענל וס'
הסנל הזה נקרא ולא
מורבב: (ו) רש' דיה
מפשי וס' ואלו וס'
פשיא אחד ר'ה משמיו
תבסס פלי: (ז) ר'ה
הכל וס' מדמתי אל יתהלל
בחסם
בכבדו
אל
יתהלל בעשור:

הגהות הגר"א

(א) גם' יש לא נקדון ולא
מחננין. חל"מ:

דגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה מעשה
תמר וכו' עד ואשליכסו.
מלת ואשליכסו נמחק ונ"ב
השם:

מוסף רש"י

[illegible]

שאינו כולל רשעים בשבחו
ומחלכנה שריחה רע ומנאה
ב בהרצאתן להיותן באגודה
כלשון הזה רחמך מגיעין

וַיִּבְרְכוּ טוֹבִים הָרִי ז'
צָפוֹר יִיעָן רַחֲמֵךְ
בְּמִדֹּת מִדֵּים מִשְׁתַּקֵּן
מִשְׁתַּקֵּן אוֹתוֹ הָאוֹכֵן
לְהַעֲבִיר לְמוֹלֵךְ לֹא תֵן
מִשְׁתַּקֵּן אוֹתוֹ בְּנוֹפֶה
מִמֹּדִים דְּמִיחֹזֵי כִשְׁתִּי
שִׁמְךָ נָמִי דְּמִשְׁמַע עֵץ
וְתִתֵּן חַיִּיב אֶדֶם לֵךְ
וַיִּבְרְכוּ רַחֲמֵךְ מִ"א (ב)

בכמעט כל יום בן אדם אחד אמר משהו רבני, וזה לא היה רק בחדר האוכל. בחדר האוכל היו חברים רבים, וזה היה מקום טוב לדבר על דברים רבים. בחדר האוכל היו חברים רבים, וזה היה מקום טוב לדבר על דברים רבים.

ותלתא אי לאו דכ
ותא⁹ כנסת הגדו
האי משל לאדם ש
אותו (באלף) דינר
משמים חזין מיראת
מעמך כי אם לירא
רבינו מילתא וזוטרתי
דומה עליו ככלי קטן
האומר שמע שמע
וכופלה הרי זה מגו
קשיא הא דאמר מיל
א"ל רב פפא לרבא

אמר ליה ^{ס' חביותא} דנפחא עד דמכין דקלון אביו וקלון אמר רבי ישמעאל בישרא מדר: **מתני'** ימע ומתרגם מעשה עגל ברכת כהנים מעשה ד' ורבי יהודה מתיר ד' רבנן ^{י"ש} נקרי ומתרגמן אלו נקרי נקרא ומתרגם פשיט

ד ולא תגלה שום דבר
מעשה ראובן. וישכח א
היהודים: ומעשה עגל ה
ועשה עגל השני הוא שכת
אין מבינים: הודע אם
דוד ואמנון הם בני נקרים
לא לא בלא לעולם. והתס
בד הקביה (שם: ע"ד ארץ קצר עמי
אם זו מדינת של ארם ומתן לפני
הם חזר ושהה. מנחם ה', שוקר
ומי ליה שמחוקן ליה. דמחי שמי
אין תפלתו (א"ת: מנחם ליה.
המקנה ביה) (שופטים: מתרמק

רכוץ עובים ה"ו דרך מינו
וחכמים למדו (כריפות דף ו'
סממני הקטורת שמלריכן ה
קן לפור יגיעו רחמיך.

יור כן חוס ורסם עליו:
 יוכר שמך. על טובותיך
 שאמר שני פעמים מדי
 שמתקין אותו ובגמלה
 המכנס בעריוס. בגמלה
 רש פרת עריות כנינו
 ערוה ממש דיבר הכתוב
 הכתוב בלשון וקרא אותה
 לה קלון אביו וקלון אמו
 י. הוא לשון שמהפך
 רש או לגמלי ויכרה שני
 מים בספרי אספה לי
 (מבשר יח) ואל אלה

[illegible]

חם ועל הבהמות וחיות ואינן אלא גזירם מלך. ונו עליו להודיע שאמנו מרי מלחמותיו: דכתיבנו ירם. האל הגדול הגבור ירם. לא שאל פנים (דברים י) הגדולה. נספר עזרא ושמחה אליהו האל הגדול ושמר הברית והמקדש: שמים. אלהים מקורה יסירה הוא עזמה מתינו לנו שהיכולת נידו להפך דכתיב הנה כחומר ניד

וְאָמַר וַיִּסְקְרוּמִי אֵלֶּה לֹא
 יִרְכַּס (ויסוקל לו') אִמֶּר
 הָאֵל וּפְנֵי לֹה. אֵל מִיִּכְנֵה
 הָאֵין כֵּאֵן מִשְׁמַעוֹת שְׁמִי
 אֵלֶּה מְנוּנָה וּסְכֵל הָאֵל:
 לְפָנַי שְׁמִיא. וְכִי כְמִנְהָג
 ג' זֶה־הָכֵה לְדַבֵּר לְפָנָיו
 יָן וְחֹזֵר וּמִנְהֵל לוֹ כִּפְסוּלֵי
 בְּרָאשׁוֹנָה: מְרוֹפֵסָא.
 וְתַשֵּׁס אֵת הַמִּקְבֵּץ
 מְרוֹפֵסָתָא (שְׁפִטִּים ד');
 יוֹפֶס. לְפָרוּשׁ מִכְנֵה
 דְּמַחְמִינִים עֲרוֹת צִבּוֹר

חוץ מיראת שמים. כל ההא על אלה
 אלה, אל דקור ורשע לוי נא על ידי
 מלחאת מלחאת וחבי לה. כל סיבה
 לנחלות אלה תחטטנן, חמר חסוק
 שטיב אלס בחבורי ינוב אלס חסוק
 עקב נכר. (אברודותא, קורטוט, ורשע
 מרסחא וברכותא שם.)

ברבורך טובים. פי' שמוזיל את הפושעים מן הכלל כי נמי משום דמחזי כשמי רשיות כלומר אלהים טובים: **מפני** שפושע מדותיו של הקב"ה רחמים והן אינם אלא נידות. (ס' להר"ר אלחנן על מה * שיסד הקליר בקדושת' שאלו

אומרים ביום ב' של פסח דקדקו אותו
ואת בנו (1) לא משחקו ביום אחד
דמשמע שכל ששקד"ה חס על בנו
ואת שריו ורואו אינו אלא גזירה:
הכל ביד שמים חוץ מיראת שמים.
קשה דהא בפקדו אלו נערתו
(כמוצט דף ג' וסג) אמרין הכל ביד
שמים חוץ מנגיס ופסיו ונגזלה
דהא מיירי תמולדות האדם אם
יהיה חסס אל טפש עני או עשיר
גבור או חלש (דהכלל גזור עליו חס
מן היראה דהכניס אל יתהלל
(1) עשיר עשירו וגבור גבורתו כי
אמר ר' חזקוני ור' אבהו אמר ר' אבהו

וְיָסִין בְּרִי זְבִירָא
 וְיִלְקָנָהּ בְּמַעֲשֵׂה
 שְׁעוֹשֵׂה מְדוּתוֹי שֶׁל
 אֱלֹהֵי גִדְיוֹת הַהוּא
 וְאַתָּה חֹסֵת עַל קַן
 עֲלֵינוּ^(א) (אַתָּה חֹסֵת
 הַחוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ)
 הָאֵי מִרְבָּנִי לְרַצְוִי
 מִשְׁתַּקֵּן אוֹתוֹ תִּנֵּן
 הוּא דְבַעֲא הַהוּא
 וְאִמְרֵי הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַחֹק וְהַאֲמִיץ אִמְרֵי
 הַרְמוֹד הַשְּׂחָא הֵי
 וְיִסֵּינָהּ בְּמַעֲשֵׂה

והוא משה באריתא ותקנינהו אנו לא אמרינן להו ואת אמרת כולי ו' לו אף אלפי אלפים דינרי זהב והו' מקלסין וף לא "גנאי הוא לו אמר רבי חנינא" ההכל בידי מים שנאמר: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מכלל דיראה מילתא וזוטרתי היא אין לבני משה ירא משל לאדם שבמקשין הימנו כלי גדול ויש לו קטן ואין לו דומה עליו ככלי גדול. אמר רבי יורא אומר מודים מודים דמי מיתבי הקרא את שמע מנגנה הוא הדיו שותקי' לא משתקין ליה לא מילתא ותני לה הא דאמר פסוקא פסוקא ותני לה למא מעיקרא לא כיון דעתיה והשתא כיון דעתיה

פי' שמיא אי לא מכין דעתיה מחינא ליה בארופתא
תיה: המכנה בעריות משתקין אותו: תנא רב יוסף
האומר ומורעך לא תתן להעביר וכו': תנא דבי
הבא על הכותית והוליד ממנה בן לעז' הכותב
ה ראובן נקרא ולא מתרגם מעשה חמר נקרא
הראשון נקרא ומתרגם והשני נקרא ולא מתרגם
ואמנן ^א "נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרכבה
עזר אומר אין מפטירין יב' הודיע את ירושלם: גמ' תנו
תנו ויש נקראין ולא מתרגמין ^א ויש לא נקראין ולא
מתרגמין: בל"ת עק' נש"ה סימן: מעשה בראשית
מהו דתימא אתו לשיולי' מהו למעלה מה למטה
ומה

[illegible]

עין משפט
גד מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. ומורעך לא תתן
להעביר למלך ולא
תחלל את שם אלהיך
אני יי' ויקרא יי' כה
עצתו וישראל מה י
אלהיך שאל מעשך כי
אם תלך אה יי' אלהיך
לכלב ככל דרכי
ולא תהיה אתו ולעבד את
יי' אלהיך ככל לבבך
ובכל נפשך;
דברים י יב
3. כן אדם הודע את
ירושלם את עובדיה;
ויבא אל יי'

לעזי רש"י

מרטין ל. פטיש.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

(א) כלומר שקורא המסוק ערוה אחך וערוה אכז וערוה אכז לא יגלה וכן כל ערוה וכו' ומפרש כפי' הרמב"ם במירוה המשויה וכן משמע הל"ה גם בערוה ערוה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones